

tyder på, at den negative virkning, der kunne være af liberaliseringen på elområdet i retning af, at elselskaberne ikke havde den samme tilskyndelse til at deltage i forskningsindsatsen, formentlig kan afværges; forstået på den måde, at vi betragter forskningsforpligtelsen for de store elforsyningsselskaber som en offentlig tjenesteforpligtelse, som dermed er omfattet af de regler, der findes herom i eldirektivet. Det ville være et kedeligt afbræk for den danske energiforskning, hvis de store elselskaber ikke fortsatte deres støtte til projekter som f.eks. udviklingen på Risø af brændselsceller osv., og jeg er optimist med hensyn til at få klaret det problem.

Med hensyn til de kommende initiativer har regeringen i de seneste år taget en række initiativer på energiområdet til opfølgning af den danske CO₂-målsætning, og derudover har en del aktuelle spørgsmål på energiområdet betydning for den fremtidige udvikling på området. Det er afgørende for en fremtidig bæredygtig energiudvikling, at vi stadig er opmærksomme på energibesparelser, og indsatsen på dette område har allerede været betydelig i Danmark. Det er forklaringen på, at vi har haft stor økonomisk vækst, uden at vi har haft vækst i energiforbruget – faktisk til forskel fra næsten alle andre lande, også de lande, vi normalt sammenligner os med.

I den sidste tid er der gennemført en række yderligere initiativer på besparelsesområdet, og flere er på vej. Det gælder energimærkning af huse og hårde hvidevarer, det gælder den nye elsparefond, og det gælder indsatsen i den offentlige sektor. Men der er stadig behov for og mulighed for nye besparelser på energien. Det er en vigtig opgave for erhvervslivet, at det yder sit bidrag til, at Danmark kan nedbringe CO₂-udslippet. Forudsætningerne for den grønne pakke, som blev vedtaget i sommeren 1995, var, at erhvervene skulle bidrage med 5 procentpoint til opfyldning af den danske CO₂-målsætning, og det er væsentligt, at dette mål bliver nået.

Kraftvarmeudbygningen i erhvervslivet er heldigvis godt i gang, og nu gælder det om at holde fast i denne udvikling og få udbygget potentialet over de kommende år, hvor der er mulighed for en solid støtte via investeringstilskuddet. Vi har lagt vægt på, at provenuet for alle disse afgifter vender tilbage til statskassen ... eller vender tilbage til erhvervslivet og ikke havner i statskassen. Jeg ville bare se, om de tilstedeværende ordførere endnu var vågne, og

jeg er glad for at kunne sige, at det er de. (*Munterhed*).

I 1996 blev der givet tilsagn om tilskud til knapt 3.000 projekter med et samlet beløb på 460 mio. kr., og der blev indgået aftaler med 30 virksomheder. Jeg er overbevist om, at endnu flere erhvervsvirksomheder i takt med indføringen af afgifter vil blive flittigere brugere af tilskudsmidlerne.

Udbygningen af vedvarende energi er også præget af dynamik og fremskridt. Udbygningen af vindkraften overstiger alle forventninger. I 1996 oversteg den nyinstallerede effekt på land 200 MW, altså det samme som et halvt stort kraftværk, og det er det dobbelte af den udbygnings-takt, der var lagt op til i »Energi 21«. Samtidig står udbygningen med havmøller over for intet mindre end et revolutionerende gennembrud.

Jeg kan oplyse, at der for øjeblikket ligger ansøgninger om principgodkendelse på mere end 1.200 mW svarende til omkring 12 pct. af den årlige danske elproduktion. Vi er således godt i gang med at realisere »Energi 21«'s langsigtede mål for vindmølleudbygningen, og jeg er glad for at kunne sige, at de elværker, der tidligere var skeptiske over for det her, i dag er entusiastiske medspillere og taler om yderligere kapacitet på det her område langt ud over de 1.200 mW, jeg beskrev før.

Den vedvarende energiudvikling har imidlertid haft svært ved at slå igennem på biomasseområdet. Baggrunden har været, at teknologiudviklingen ikke har været helt så god som forventet, og at fleksibiliteten i valget af brændsler har været for lille. Jeg er glad for, at der nu er enighed mellem de involverede partier om at ændre aftalen, således at vi også ad den vej kommer videre og når vores fælles mål.

Regeringens beslutning om et kulstop er et udtryk for en konsekvent og nødvendig politik på baggrund af det nationale CO₂-reduktionsmål og de europæiske miljøministres beslutning om en kraftig CO₂-reduktion i år 2010 blandt de industrialiserede lande. Vi kan ikke både være indstillet på en kraftig CO₂-reduktion, nå de mål, som Schlüterregeringen jo i sin tid formulerede med den daværende oppositions støtte, og arbejde videre med kul i nye værker. Afslaget til Århusværket samt godkendelse af Avedøre 2 uden kul og beslutningen om skrotning af ældre og miljømæssigt helt utidssvarende kulkraftværker er i tråd med denne beslutning om et kulstop.